

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/183/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122205031
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5122205031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov - matky: D. E. B., C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. G. XXXX/X, XXX XX H. A. I., zastúpená zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01, Žilina, IČO: 47 240 997 a otca: J. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom K. C. XXXX/X, L., zastúpený právnu zástupkyňou: JUDr. Miroslava Polačková, advokátka, so sídlom Kamenná 3607/29, 010 01 Žilina, v konaní o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 21P/114/2022-1681 zo dňa 15. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vo výroku I. rozhodol, že otec je oprávnený sa s maloletými deťmi stretávať každý páry týždeň od stredy od 14:00 hod. do pondelka do 07:30 hod., vo výroku II. otec bude maloleté deti preberať a odovzdávať v školskom zariadení, v prípade neprítomnosti maloletých detí v školskom zariadení bude maloleté deti preberať a odovzdávať v mieste bydliska matky, vo výroku III. rozhodol, že počas sviatkov a prázdnin, kedy sa uplatní osobitný režim, je otec oprávnený sa s maloletými deťmi stretávať:

- počas jarných prázdnin od stredy od 07:30 hod. do pondelka do 07:30 hod., ak prázdniny pripadnú na páry týždeň a od pondelka od 07:30 hod. do stredy do 07:30 hod., ak prázdniny pripadnú na nepáry týždeň,

- počas veľkonočných prázdnin každý páry kalendárny rok od stredy od 07:30 hod. do utorka do 17:00 hod.,

- počas letných prázdnin každý kalendárny rok od 01.07. od 07:30 hod. do 15.07. do 19:00 hod a od 01.08. od 07.30 hod. do 16.08. do 19.00 hod.,

- počas vianočných prázdnin každý páry kalendárny rok od 25.12. od 18:00 hod. do 02.01. nasledujúceho roka do 18:00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 1. dňa prázdnin od 18:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod. a následne od 02.01. od 18:00 hod. do 06.01. do 18:00 hod..

Vo výroku IV. návrh otca na zníženie výživného zamietol, vo výroku V. návrh otca na zrušenie tvorby úspor zamietol. Vo výroku VI. zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 37P/225/2018 zo 12.04.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9CoP/48/2021 z 25.11.2021 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh otca doručený súdu 15.06.2022 vo veci zmeny úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom - zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, na jeho odôvodnenie, doplnenie návrhu doručeného elektronicky na súd dňa 15.05.2023, vyjadrenie matky k návrhu a jeho doplneniu, Správu zo šetrenia pomerov zo dňa 30.08.2022, rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 24 ods. 3, 4, § 25 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 52 CMP, rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia maloletých detí nie sú manželmi. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 37P/225/2018-1138 zo dňa 12.04.2021 bolo manželstvo ich rodičov rozvedené, maloleté deti na čas po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej A. a maloletého C. spotrebnou časťou výživného vo výške 225,- Eur mesačne na každé dieťa, vždy do 15. dňa mesiaca, na ktoré sa výživné poskytuje k rukám matky a zároveň povinnosť prispievať na tvorbu úspor na obidve deti sporiacou časťou výživného vo výške 50,- Eur mesačne na každé dieťa, ktoré sa má poukazovať vždy do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, na osobitný účet maloletých detí. Styk otca s maloletými deťmi bol upravený všeobecne tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi v párnom týždni od štvrtka od 09:00 hod. do pondelka do 09:00 hod. a v nepárnom týždni od štvrtka od 09:00 hod. do piatka do 09:00 hod. s tým, že táto všeobecná úprava sa neuplatňuje počas letných prázdnin, veľkonočných prázdnin, jarných prázdnin, zimných prázdnin, kedy bola určená osobitná úprava. V zmysle tohto rozsudku sú maloleté deti v osobnej starostlivosti matky, s otcom majú upravený rozšírený styk s tým, že stretávanie prebieha podľa rozsudku. Otec navrhoval zverenie detí do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov v týždenných intervaloch, alternatívne zmeniť úpravu styku otca s deťmi v párnom týždni od stredy od 08:00 hod. do pondelka v nepárnom týždni do 08:00 hod. a v nepárny týždeň od štvrtka od 08:00 hod. do piatka do 08:00 hod.. V rámci ďalšej zmeny návrhu otec navrhol styk upraviť od stredy od 09:00 hod. v párnom týždni do utorka v nepárnom týždni do 09:00 hod. a zároveň v párnom týždni v pondelok od 15:00 hod. do 19:00 hod.. Zároveň navrhol zníženie výživného a zrušenie tvorby úspor. Pred posledným pojednávaním navrhol upraviť styk každý párný týždeň od utorka od 09:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 09:00 hod..

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že vzťah rodičov maloletých detí tak, ako v priebehu rozvodového konania, je naďalej narušený, vykazuje isté známky napätia, vzájomná komunikácia je problematická, nedostatočná, naďalej prebieha prevažne formou sms správ, spolupráca či dohoda medzi rodičmi je minimálna. Každý z rodičov prezentuje a obhajuje svoj postoj k úprave rodičovských práv a povinností aj s poukazom na záujem, či dokonca vyjadrenia maloletých detí, ktorý však každý prezentuje inak. Nedostatočná komunikácia rodičov a narušenosť ich vzájomných vzťahov boli dôvodmi aj pre vykonanie poradensko-psychologického procesu, ktorého účelom bolo dosiahnutie pozitívnej komunikácie medzi rodičmi, ktorá má vyústiť do vytvorenia harmonického prostredia vzájomnej komunikácie a tolerance v otázke úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, odvolávajú sa aj na správu z tohto poradensko-psychologického procesu. Poukázal na predpoklady na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to jednoznačný záujem dieťaťa na zverenie do osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti, ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa, súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. V Správe zo šetrenia pomerov z 30.08.2022 bolo uvedené, že maloletý C. sa k striedavej starostlivosti vyjadril tak, že by chcel byť rovnako u maminy a ocina, maloletá A. sa vyjadrila, že chce k ocinovi chodiť tak, ako to bolo doteraz a tráviť viac času u maminy, ako u otca. V Správe zo šetrenia pomerov z 30.01.2024 sa uvádza, že obe maloleté deti sa vyjadrili, že sa im páči, ako sa stretávajú s otcom, nechcú na tom nič meniť. Matka s viackrát zmeneným návrhom otca na zverenie maloletých detí do striedavej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch nesúhlasila. Nesúhlasila ani s posledným upraveným návrhom na styk otca s maloletými deťmi každý párný týždeň od utorka od 09:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 09:00 hod.. Obidvaja rodičia sa zhodli na tom, aby styk bol upravený ucelene v jednom širšom bloku, aby deti v priebehu dvoch týždňov viackrát nestriedali domácnosti rodičov, zároveň sa zhodli na úprave styku počas sviatkov a prázdnin.

5. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie pristúpil k zmene úpravy styku otca tak, že upravil bežný styk ako širší styk, v porovnaní s poslednou úpravou styku, a to každý párný týždeň stredy od 14:00 hod., kedy otec vyzdvihne maloleté deti v školskom zariadení, ktoré navštevujú do pondelka do 07:30 hod., kedy maloleté deti odovzdá do školského zariadenia. Hodinu preberania a odovzdávania navrhol a upravil otec po upozornení zo strany súdu, že deti je ráno potrebné odovzdať najneskôr v čase, ktorý korešponduje so začiatkom vyučovania. Zároveň súd v tejto súvislosti poukázal na pracovný čas otca, ktorý má podľa pracovnej zmluvy dohodnutý od 07:00 hod do 15:30 hod. a je tak na otcovi, aby si pracovné povinnosti zariadil tak, aby dodržiaval čas preberania a odovzdávania detí a zosúladi ho so začiatkom a koncom pracovnej doby. Bol toho názoru, že došlo k rozšíreniu styku otca oproti pôvodnej úprave, nakoľko pôvodný rozsudok bol vydávaný v čase tzv. covidových opatrení, ktoré pre školopovinné deti zavádzali režim dištančného vyučovania, čo pre rodičov detí znamenalo zabezpečovanie osobnej starostlivosti o deti aj počas dní v týždni, a to celodenne, kým predtým a aj po uvoľnení opatrení deti väčšiu časť dňa v týždni trávil plnením si školských povinností v školskom zariadení a rodičia v tomto čase vykonávali svoje pracovné povinnosti. Po uvoľnení covidových opatrení tak dochádzalo k tomu, že otec, ktorý mal pôvodne upravený styk s deťmi v párnom týždni od štvrtka od 09:00 hod. do pondelka do 09:00 hod. a v nepárnom týždni od štvrtka od 09:00 hod. do piatka do 09:00 hod., nebol s deťmi od 09:00 hod., ale až po ukončení vyučovania, resp. po absolvovaní poobedných krúžkov, čo bolo cca od 16:00 hod. alebo 17:00 hod.. Maloleté deti poobede navštevujú: v pondelok C. angličtinu v jazykovej škole, bedminton, ktorý končí o 17:00 hod., A. má angličtinu online a následne gymnastiku, ktorá končí o 19:00 hod., v utorok má C. plávanie medzi 17:00 – 18:00 hod. a A. gymnastiku medzi 18:00 – 19:00 hod., vo štvrtok má C. bedminton od 16:00 do 17:00 hod. a A. má španielčinu do 15:00 hod., v piatok má A. gymnastiku od 18:00 hod. do 19:00 hod.. Takáto úprava styku otca s maloletými deťmi, podľa súdu prvej inštancie, znamená, že otec s deťmi bude tráviť reálne viac času, ako podľa predchádzajúceho rozsudku, a to v stredu hneď po skončení vyučovania od 14:00 hod. až do pondelka do 07:30 hod.. Súd prvej inštancie rešpektoval oboma rodičmi namietanú úpravu jeden deň v nepárnom týždni, kedy tento deň pričlenil k styku, ktorý bude mať otec s deťmi v párnom týždni počas uceleného obdobia v trvaní od stredy od 14:00 hod. do pondelka do 07:30 hod.. Za takúto úpravu styku vyslovil súhlas aj kolízny opatrovník.

Zároveň bolo pristúpené aj k zmene úpravy styku počas jarých, veľkonočných, letných a vianočných prázdnin, ktoré síce boli upravené aj v predchádzajúcom rozhodnutí, ale táto úprava obom rodičom pri určitých dňoch nevyhovovala, kedy okresný súd vychádzal zo zhodných vyjadrení oboch rodičov.

Súd prvej inštancie apeloval na rodičov, aby obaja v záujme budúcej výchovy svojich detí prehodnotili svoje postoje, skonsolidovali si vzťahy, pretože ich vzájomný konflikt poznačí negatívne nielen životy ich samých, ale aj život a budúcnosť maloletých detí. Úlohou rodiča, ktorému neboli maloleté deti zverené do výchovy, je, aby uplatňoval pri styku s maloletými deťmi len pozitívnym spôsobom svoju úlohu vo výchove detí a nie, aby maril výsledky riadnej výchovy detí druhým rodičom; naproti tomu, úlohou rodiča, ktorý vychováva maloleté deti, je okrem iného, aby - so zreteľom na záujem detí na prospešnom styku s druhým rodičom - vytváral priaznivé podmienky pre styk tohto rodiča s maloletými deťmi, a to hlavne vedením detí k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi. Vzájomné neprekonané konflikty rodičov, či vzájomný negatívny postoj rodičov, nemôže byť prekážkou pre realizáciu styku s maloletými deťmi. Je najmä v záujme maloletých detí, aby rodičia pristúpili k vzájomnému akceptovaniu ich postavenia a rolí v živote maloletých detí a nevytvárali v dôsledku vzájomných konfliktov prekážky pre budovanie si vzťahu detí a druhého rodiča.

6. Pri posudzovaní návrhu otca na zmenu výživného (zníženie výživného) vychádzal zo skutočnosti, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca rozhodované v apríli 2021 (odsek 30. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), preto posúdil pomery na strane všetkých účastníkov, t.j. tak na strane povinného otca, matky, porovnal pomery aj v čase rozhodovania o návrhu otca na zmenu výživného (odseky 31. až 33. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný s tým, že podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič by malo predstavovať 20% až 30 % jeho čistého príjmu s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Poukázal na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety. Aktuálne určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí, výška a charakter bežných výdavkov v danom prípade zodpovedá štandardu potrieb maloletých detí v rovnakom veku. Časť výdavkov detí je možné hradiť z rodinných prídavkov, ktorých poberateľom je v súčasnosti matka. Na strane detí mal preukázanú kvalifikovanú zmenu pomerov (vyšší vek, návšteva školského zariadenia), a preto

zamietol návrh otca na zníženie výživného, nakoľko uvedené nie je v záujme maloletých detí, navyiac, neodôvodňujú to ani osobné, príjmové, či majetkové pomery na strane otca. Rovnako súd prvej inštancie bol toho názoru, že v pomeroch otca nenastala taká zmena, ktorá by odôvodňovala zrušenie tvorby úspor.

Nakoľko okresný súd odlišne upravil styk oproti predchádzajúcej úprave, zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 37P/225/2018 z 12.04.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 9CoP/48/2021 z 25.11.2021, v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku do výroku I. podal odvolanie v zákonnej lehote otec maloletých detí prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, a to podaním doručeným súdu dňa 23.06.2025 (č.l. 1714 súdneho spisu), a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, § 62 CMP. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj podľa § 62 CMP súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci, poukázal na to, že rozsudok súdu prvej inštancie je zmätočný a nepreskúmateľný. V odôvodnení odvolania uviedol, že napriek tomu, že konanie je vedené od roku 2022, bolo v ňom vykonaných množstvo dôkazov, súd uznal návrh otca na rozšírenie styku za dôvodný, keďže ho nezamietol, avšak v skutočnosti k rozšíreniu styku s deťmi nepristúpil. Zmenil len usporiadanie dní styku jedného celku, pôvodne mal otec určený styk s deťmi v párnom týždni od štvrtka od 09:00 hod. do pondelka do 09:00 hod. a v nepárnom týždni od štvrtka od 09:00 hod. do piatka do 09:00 hod. s tým, že nateraz rozhodol tak, že určil styk len v párnom týždni od stredy popoludnia do pondelka rána a v nepárnom týždni styk zrušil, t.j. súd presunul deň styku z nepárneho týždňa do párneho.

Pokiaľ súd mal na mysli to, že deti chodia počas pracovných dní do školy, a teda väčšinu pracovných dní nie je reálne, aby styk s nimi začal skôr ako po skončení vyučovania a aby pokračoval dlhšie, ako do začatia vyučovania, podľa otca, sú dni, kedy je počas školského roka voľno, napríklad štátny sviatok alebo riaditeľské mimoriadne voľno v škole a vtedy by daný styk s deťmi vedel využiť od rána. Maloletá A. v aktuálne končiacom ročníku ZŠ nechodí do družiny a od septembra 2025 bude navštevovať 8-ročné gymnázium, kde taktiež nebude chodiť do družiny, a teda bude odchádzať zo školy po vyučovaní. V niektoré dni bude vyučovanie pravdepodobne končiť skôr ako o 14:00 hod.. Rovnako maloletý C. nebude od nasledujúceho školského roka 2025/2026 chodiť do družiny a v škole bude končiť skôr ako o 14:00 hod.. Svojím rozhodnutím súd prvej inštancie de facto otcovi skrátil celkový styk s deťmi počas školského roka o pol dňa, a to za situácie, kedy súčasne konštatoval, že jeho návrh je dôvodný. Poukázal na odsek 23. odôvodnenia, v ktorom súd konštatoval, že pristúpil k zmene úpravy styku otca s maloletými deťmi, kedy bežný styk upravil ako širší styk, čo podľa otca zjavne nie je pravda. V tejto časti je rozhodnutie zmätočné, nevychádza z vykonaného dokazovania a je nepreskúmateľné. Súčasná úprava znamená, že bude otec s deťmi tráviť viac času, hoci „papierovo“ to vychádza na menej času. S takýmto konštatovaním súdu prvej inštancie otec nesúhlasil, išlo o špekuláciu, nie o skutkové zistenie (súd nevykonával žiadne dokazovanie smerujúce k zisteniu, v akom rozsahu presne na hodiny otec bol v kontakte s deťmi v minulosti a v akom kontakte je s nimi v súčasnosti a má za to, že to ani nebolo potrebné pre rozhodnutie), s tým, že uviedol, že život detí sa nedá naplánovať na hodiny, môže sa stať, že niektoré dni do školy nepôjdu z rôznych dôvodov, budú sa im meniť rozvrhy v škole, dcéra mení aj školu, zmenia sa aj rozvrhy na krúžkoch. Konštatovanie súdu, že daná, nová úprava styku, hoci nie je časovým rozšírením styku, de facto rozšírením je, je nesprávne a zmätočné. Je nutné konštatovať, že došlo k zúženiu styku v porovnaní s predchádzajúcou úpravou a nie k jeho rozšíreniu. Výrok súdu tak nevychádza zo skutkových zistení, ale je s nimi v rozpore.

V ďalšom otec zhrnul vykonané dokazovanie, na vyjadrenia detí, z ktorých je zrejmé, že maloletý C. si praje s otcom tráviť rovnako dlhý čas ako s matkou a maloletá A. sa síce vyjadrila, že jej súčasné nastavenie vyhovuje, ale súčasne nepovedala, že by si nevedela predstaviť tráviť s otcom viac času, alebo že by jej niečo v prístupe otca k nej prekážalo. Poukázal na Správu psychologičky D. E., z ÚPSVaR Žilina, ktorá viedla 6 mesiacov poradensko-psychologický proces a pre súd záverečnú správu napísala a odporučila urobiť kompromis medzi želaním jedného a druhého dieťaťa a popri tom (teda nie ako alternatívu) navrhla styk detí s otcom zjednotiť. Kompromisom medzi súčasným stavom a striedavou starostlivosťou by bolo pridanie jedného dňa k doposiaľ prebiehajúcemu styku tak, že buď by sa styk predĺžil od utorka do nasledujúceho pondelka každý párný týždeň a v nepárnom týždni by sa teda nerealizoval, alebo, keby bol styk určený v párnom týždni od stredy do pondelka (ako súd aj rozhodol), ale súčasne by sa ponechal aj jeden deň styku v nepárnom týždni. Neprávoplatné nastavenie styku otca s deťmi od stredy do nasledujúceho pondelka každý párný týždeň otec prekonzultoval aj s D. E., ktorá

sa vyjadrila v tom zmysle, že takýmto nastavením sa síce styk detí s otcom scelil, čo bolo jedno, ale nie jediné a ani nie najdôležitejšie odporúčanie. Súčasne sa ale vytvorilo príliš dlhé časové okno 9 dní, kedy deti s otcom v osobnom kontakte nebudú. V tomto smere otec navrhol na doplnenie dokazovania, aby si vyžiadal súd odborné vyjadrenie D. E., psychologičky z ÚPSaR, odbor sociálnych vecí Žilina, k otázke rozsudkom nastaveného režimu stretnutí detí s otcom.

Podľa otca, v jeho starostlivosti o maloleté deti neboli zistené žiadne nedostatky a ani oni sa nevyjadrili, že by mali voči výchove otca nejaké výhrady. Predĺženie času styku detí s otcom o jeden deň ako navrhuje, nemôže výchovné prostredie detí nijako destabilizovať ani ohroziť ich detstvo; ak by niečo takéto platilo, potom by súd nikdy v žiadnom prípade a v žiadnej rodine nemohol pristúpiť k zmene už raz zažitému režimu styku detí s rodičom. Konfliktná situácia medzi rodičmi nie je dôvodom na to, aby nedošlo k faktickému rozšíreniu styku otca s maloletými deťmi, práve neschopnosť dospieť k dohode smerujúcej k rozšíreniu styku s deťmi je dôvod na jeho rozšírenie, pretože je to jediný spôsob, ako zabezpečiť častejší kontakt detí s otcom. Zároveň otec uviedol, že má za to, že sú splnené aj všetky podmienky na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti, avšak, ako v konaní oznámil, netrvá na tom v záujme minimalizovania konfliktu s matkou a nestresovania detí konfliktmi rodičov. V odôvodnení odvolania sa vyjadroval otec aj k námietkam matky proti rozšíreniu styku vznesenými v prvoinštančnom konaní. Otec navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP, a to v časti výroku I. nasledovne: Otec je oprávnený sa s maloletými deťmi stretávať každý párný týždeň od utorka od 07:30 hod. do pondelka do 07:30 hod..

8. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca v podaní doručenom súdu dňa 01.07.2025 (č.l. 1725 súdneho spisu), uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

9. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca doručenom súdu dňa 21.07.2025 (č.l. 1727 súdneho spisu), uviedla, že súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie v odseku 23. odôvodnenia rozsudku a s takouto úpravou sa stotožnil a navrhoval ju aj kolízny opatrovník. To, či maloletá A. a C. budú od septembra 2025, resp. v školskom roku 2025/2026 končiť skôr, ako o 14:00 hod., nevedia v súčasnosti tak rodičia, ako ani konajúci súd, nakoľko maloletí nemajú aktuálne určený rozvrh hodín, či čas prípadných krúžkov a podobne. Takýto argument otca je v danom prípade irelevantný a túto skutočnosť nemožno vykladať na ťarchu zákonnosti rozhodnutia, nakoľko súd správne vychádzal z pomerov existujúcich v čase vydania rozhodnutia a nemôže svoje rozhodnutie zakladať na hypotetických úvahách, ktoré môžu, no nemusia nastať v budúcnosti. Je zrejme, že k rozšíreniu styku otca oproti pôvodnej úprave skutočne došlo s prihliadnutím na všetky skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané. Aj podľa odporúčenia psychologičky jeden deň v nepárnom týždni súd prvej inštancie pričlenil k styku, ktorý bude mať otec s deťmi v párnom týždni, teda v rámci uvedeného obdobia. Otec zjavne účelovo opomína Správu zo šetrenia pomerov zo dňa 30.01.2024, ktorá je aktuálnejšou, ako otcom uvádzaná Správa zo dňa 30.08.2022, ktorá je takmer spreď troch rokov. Otec následne nesprávne uvádza aj dátum Správy z poradensko-psychologického procesu z 24.01.2025, nakoľko táto správa bola vypracovaná ešte v roku 2024, tj. 24.01.2024. Z týchto správ otec vytrháva veci z kontextu, rovnako otec neuvádza ani Správu z poradensko-psychologického procesu zo dňa 20.07.2023, kde otec nesúhlasil, aby sa maloletí zúčastňovali tohto procesu, avšak v súčasnosti využíva ich vyjadrenia napríklad zo Správy zo dňa 30.08.2022.

Súd prvej inštancie správne skúmal aj podmienky nariadenia striedavej osobnej starostlivosti, ktorú prvotne navrhoval otec. Vo vzťahu rodičov už dlhodobo prevláda konflikt, rodičia spolu nevedia komunikovať, čo aj podrobne konštatoval a rozoberal v odsekoch 17., 18., 19. a 22. odôvodnenia rozsudku. Maloletí si uvedomujú napäté vzťahy medzi rodičmi, čo vyplynulo aj zo Správy z poradensko-psychologického procesu z 24.01.2024. K sceleniu stretávania maloletých s otcom došlo práve v rozsudku, ktorý otec napadol odvolaním, ak otec uvádza, že by sa styk mohol predĺžiť od utorka do nasledujúceho pondelka, matka uvádza, že otec v rámci prvostupňového konania menil svoje návrhy, tieto dopĺňal a súd všetky tieto skutočnosti reflektoval, a teda týmto nemožno odôvodňovať nesprávnosť rozhodnutia súdu, preto boli v tomto smere dodržané všetky jeho práva. Súčasné ponechanie jedného dňa v nepárnom týždni nevyhovovalo ani otcovi, kedy na túto skutočnosť reflektoval aj súd vo svojom rozhodnutí. Nie je teda zrejme, prečo otec odôvodňuje týmito skutočnosťami svoje odvolanie a tieto skutočnosti boli už raz predmetom konania a bolo o nich rozhodnuté, pričom súčasne boli dodržané všetky jeho práva. Čo sa týka ďalšieho návrhu na doplnenie dokazovania, a to odborné vyjadrenie v rámci odvolacieho konania od D. E., k tomu matka uviedla, že vychádzajúc zo Správy ÚPSVaR zo dňa 30.01.2024, sa obe deti vyjadrili, že sa im páči, ako sa stretávajú s otcom a nechcú na tom nič meniť. Otec vo svoj prospech využíva však iba staršie vyjadrenie maloletého C., ktorý uviedol, že

by chcel byť rovnako u mamy a u otca. Keď mal otec príležitosť na to, aby maloletí vyjadrili svoj názor v rámci poradensko-psychologického procesu, odmietol účasť detí na tomto procese, kedy mohli slobodne a dobrovoľne vyjadriť svoj názor. Otec teda na jednej strane nechce, aby maloletí v rámci konania vyjadrovali svoj názor, na druhej strane využíva ich staršie vyjadrenia.

Otec podal odvolanie v podstate z dôvodu jedného jediného dňa, čo vzbudzuje pochybnosti o tom, či naozaj sleduje najlepší záujem maloletých detí, alebo len presadzuje svoje záujmy, v snahe neustále zaťažovať matku a maloletých. V konečnom dôsledku k rozšíreniu styku otca s maloletými došlo, čo však otec prehliada a spochybňuje tak celé rozhodnutie súdu bez jediného relevantného argumentu a dôkazu. Matka aj naďalej trvá na tom, že nie sú splnené podmienky na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti. Matka zotráva na tom, že otec je pracovne vyťažovaný a nepreukázal, že by si vedel svoje pracovné povinnosti zariadiť vtedy, keď to potrebuje. V konečnom dôsledku, matka bola častokrát svedkom takých situácií, keď jej otec napísal, aby prišla k nemu pre deti a podobne z dôvodu, že pracuje. Argumenty matky preto nie sú umelo vykonštruované, ale vychádzajú z reálnych situácií. Odvolanie otca nie je spôsobilé zmeniť, či preukázať správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku. Otec nepreukázal ani naplnenie odvolacích dôvodov, ktoré síce v úvode odvolania pomenúva zákonnými ustanoveniami, ale viac neuvádza, v čom vidí naplnenie toho-ktorého odvolacieho dôvodu. Z tohto dôvodu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky podanom prostredníctvom právneho zástupcu a doručené súdu 13.08.2025 (č.l. 1735 spisu), zopakoval skutočnosti, uvádzané v podanom odvolaní. Nové skutočnosti vo vyjadrení neuviedol, zotrval na odvolaní v celom rozsahu vrátane jeho návrhu na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní.

11. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca v podaní doručenom súdu dňa 08.09.2025, (č.l. 1741 spisu), nové skutočnosti neuviedla s tým, že vyjadrenie otca iba reprodukuje jeho odvolanie bez toho, aby reflektovalo vyjadrenie matky a trvá na tom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

12. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletých detí, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, posúdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

14. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojení s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predložením súdneho spisu, odvolací súd v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

15. Po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je súd prvej inštancie koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu

ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za podstatné sa potom vyjadriť osobitne k odvolacím dôvodom otca, v ostatnom poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP odvolací súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané otcom maloletých detí proti prvému výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol upravený bežný styk otca s maloletými deťmi. Ďalšie výroky rozsudku II., III., IV., V., VI. neboli napadnuté odvolaním otca a ani odvolací súd nezistil ich vecnú nesprávnosť, a preto v tejto časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

17. Podstatou odvolania otca maloletých detí do výroku I. o úprave bežného styku s maloletými deťmi bolo namietanie nedostatočne a neúplne zisteného skutočného stavu veci, nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov. Podľa otca, rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k zúženiu styku v porovnaní s predchádzajúcou úpravou a nie k jeho rozšíreniu s tým, že výrok I. rozsudku nevychádza zo skutkových zistení, ale je s nimi v rozpore. V rámci odvolania otec maloletých detí navrhol zmenu úpravy styku v porovnaní s tou, ktorú navrhol ako poslednú v priebehu prvoinštančného konania, a to tak, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, že je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry týždeň od utorka od 07:30 hod. do pondelka do 07:30 hod..

18. Odvolací súd k námietke otca, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie nevychádza zo skutočného stavu, uvádza, že táto bola formulovaná iba vo všeobecnej rovine a nebolo uvedené, v čom konkrétne vidí otec nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov súdu prvej inštancie, preto aj odvolací súd môže na túto námietku reagovať iba vo všeobecnej rovine. Po oboznámení sa s obsahom celého spisového materiálu a odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že tento odvolací dôvod nebol naplnený. Súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie v požadovanom rozsahu, potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy, pričom každý dôkaz hodnotil jednotlivo a zároveň v súvislosti s ostatnými dôkazmi a pri rozhodovaní dôsledne prihliadal na všetky skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo v súlade s Čl. 10 CMP a so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Pokiaľ otec namietal nedostatočné a neúplné zistenie skutočného stavu súdom prvej inštancie tým, že nevykonal dostatočné dokazovanie, tak odvolací súd zvýrazňuje, že právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom ich vykonať. Súdom prvej inštancie v odsekoch 8. až 14. odôvodnenia podrobne vymenoval, ktoré dôkazy vykonal, popísal zistenia z týchto vykonaných dôkazov, ktoré hodnotil. V danej veci súd poskytol priestor účastníkom konania, na pojednávaní boli vypočutí, mohli sa vyjadrovať k vykonanému dokazovaniu, k veci sa vyjadroval kolízny opatrovník, boli vykonané listinné dôkazy, súdom prvej inštancie zohľadnil aj vyjadrený názor maloletých detí k forme starostlivosti. Ak súdom prvej inštancie využil zákonné oprávnenie dané mu ust. § 185 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, v dispozícii ktorého je rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykonať, resp. nevykonať, tak uvedené zostalo bez vplyvu ku konštatovaniu odvolacím súdom v tom, že pre rozhodnutie boli vykonané dôkazy v potrebnom rozsahu.

Argumenty otca, že maloletá A. a C. budú od septembra 2025, resp. v školskom roku 2025/2026 končiť skôr ako o 14:00 hod., sú v danom prípade irelevantné, tieto nepreukázané tvrdenia nie je možné vykladať na ťarchu zákonnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko tento správne vychádzal z pomerov existujúcich v čase vydania rozhodnutia (§ 217 ods. 1 prvá veta CSP). Súdom prvej inštancie, podľa názoru odvolacieho súdu, dostatočne v citovanom odseku 23. odôvodnenia rozsudku odôvodnil, prečo považuje úpravu styku otca s maloletými deťmi ako rozšírenie styku, otec v podanom odvolaní len konštatuje, že sa úprava styku oproti pôvodnej úprave zúžila, neuvádza však, v čom konkrétne došlo k jej zúženiu, v čom má spočívať rozpor rozsudku so zistenými skutočnosťami, jeho odvolacie dôvody sa obmedzujú iba na hypotetické úvahy o možnom stretávaní sa s maloletými smerom do budúcnosti, ak by nešli do školy, ak by mali riaditeľské voľno a podobne, čo súdom prvej inštancie napokon ani nemohol predvídať v čase rozhodovania. Otec neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by naplnili niektorý z ním uvádzaných odvolacích dôvodov.

19. Za nedôvodné považuje odvolací súd aj tvrdenie odvolateľa otca o zmätočnosti a nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Po preskúmaní prvoinštančného rozsudku v napadnutom výroku odvolací súd dospel k záveru, že tieto kritériá v tejto časti pre odôvodňovanie rozhodnutí v označenom zákonom ustanovení, spĺňa a zodpovedá štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, vyplýva z neho, čoho sa otec návrhom domáhal, z akých dôvodov, aké bolo stanovisko vyjadrenie matky, kolízneho opatrovníka, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané, aké skutočnosti z nich súd zistil, aký stav bol súdom ustálený a aké právne normy na vec aplikoval a ako tieto vyložil. To, že odvolateľ sa s právnym názorom posúdením všeobecného súdu v tejto časti nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie a jeho odôvodnenie vyústilo do logických záverov, pričom bol zohľadnený predovšetkým najlepší záujem maloletých detí, ako aj možnosti a schopnosti rodičov postarať sa o svoje deti.

Otec v rámci prvostupňového konania menil svoje návrhy, tieto doplňal, súd prvej inštancie na všetky tieto skutočnosti reflektoval, a teda uvedeným nie je možné odôvodňovať nesprávnosť rozhodnutia súdu, nakoľko boli v tomto smere dodržané všetky jeho práva. Rovnako ponechanie jedného dňa v nepárnom týždni nevyhovovalo ani otcovi, čo bolo riadne zdôvodnené v odseku 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, to znamená, že všetky skutočnosti, ktoré uvádzal s tým súvisiace, v rámci odvolania, už boli predmetom konania pred súdom prvej inštancie, bolo o nich rozhodnuté a boli dodržané všetky práva otca v rámci konania pred súdom prvej inštancie. S takouto úpravou styku vyslovil súhlas aj kolízny opatrovník maloletých detí. Takto upravený styk otca s maloletými deťmi vychádza z vykonaného dokazovania a pre maloletých sa javí ako najvýhodnejší, rešpektujúci pritom právo otca na styk s maloletými. Súd pri rozhodovaní nie je viazaný predstavami jednotlivých účastníkov konania, ale vždy musí uprednostňovať záujem maloletých detí.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).